ახალმა შემადგენლობამ გაამართლა

თბილისი. “დინამოს” სტადიონი. 30 მარტი.

“დინამო” (თბილისი) – თავდაცვის სამინისტროს ცენტრალური სპორტული კლუბის გუნდი (მოსკოვი) – 2:1 (1:1).

ცსკ მო: რაზინსკი, პერევალოვი, შჩერბაკოვი, კრუტიკოვი, ლინიაევი, ბეცა, აპუხტინი, ფახკურდინოვი (კოპაევი), ბუზუნოვი, ბელიაევი, ემიშევი.

“დინამო”: კვაჭაძე, კოტრიკაძე, სიჭინავა, ხოჭოლავა, ხუნდაძე, ღოღობერიძე, ხასაია, ბარქაია, მელაშვილი, იამანიძე (ნორაკიძე), დალაქიანი.

მსაჯი: ე. ბოგდანოვი (ლენინგრადი).

მოსკოვის არმიელთა თამაშის პირველსავე წუთებიდან ცხადად იგრძნობოდა, რომ მათი მიზანი იყო გამოეყენებინათ მოწინააღმდეგის სუსტი მხარეები, რომლებიც შემჩნეულ იქნა მატჩში მოსკოვის “დინამოსთან” (მატჩს ესწრებოდა გუნდის მწვრთნელი ვ. ბობროვი). ნახევარდაცვა და შუამარბები სრული ძალით ამოქმედდნენ მინდვრის შუაგულში ინიციატივის აღებისათვის, ხოლო თავდასხმის ცენტრი ბუზუნოვი წინ იქნა წაწეული სწრაფი გარღვევისა და კარის უშუალო შტურმისათვის. ანგარიში უბრალო და სწორი იყო – თუ ფახურდინოვი და ბელიაევი მოუგებდნენ ბრძოლას “დინამოს” ნახევარმცველებს, ძნელი არ იქნებოდა ისეთი “ბომბარდირის” გაყვანა საბოლოო დარტყმისათვის, როგორიცაა ბუზუნოვი.

მაგრამ დინამოელებმა ამ დღეს სწორედ მინდვრის შუაგულში ითამაშეს ძლიერად. ძველებური ოსტატობით, გროსმაისტერულად თამაშობდა ღოღობერიძე, რომელიც უშეცდომოდ ასრულებდა დაცვითს ფუნქციებს და მოწინააღმდეგეს არ აძლევდა შეტევის გაშლის საშუალებას. გარდა ამისა, მისი გრძელი გადაცემები ყოველთვის დროულად და ზუსტად ეგზავნებოდა თავდამსხმელებს. დაუღალავად მუშაობდა თავის ზონაში ხუნდაძეც.

შესანიშნავად ჩაატარა მატჩი “დინამოს” ცენტრალურმა მცველმა სიჭინავამ. ყველაზე სახიფათო ზონა კარის წინ მას ისე ჰქონდა ჩაკეტილი, რომ ბუზუნოვი, რომელიც ბურთის გატანის ოსტატად ითვლება, მთელი თამაშის განმავლობაში არც ერთხელ არ წარმოადგენდა რაიმე რეალურ საშიშროებას მასპინძელთათვის. ახალგაზრდა ფეხბურთელის დებიუტმა გუნდში ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. გარდა თავის ძირითად მოვალეობათა პირნათლად შესრულებისა, სიჭინავა წარმატებით იბრძოდა ფლანგებზეც, სადაც არმიელთა სწრაფი გარემარბები ხშირად გადიოდნენ შეტევაზე.

მოსკოველთა თამაშს მალე დაეტყო ნერვიულობა. მას შემდეგ, რაც ვერ იქნა მიღწეული მთავარი მიზანი – უპირატესობის მოპოვება ცენტრში, დაირღვა ურთიერთმოქმედება ხაზებს შორის, ზედიზედ იქნა დაშვებული შეცდომები დაცვაში. ერთ–ერთი ასეთი შეცდომა მოსკოველებს გოლად დაუჯდათ: რაზინსკიმ მცველის მიერ მოწოდებული ბურთი ხელით აიღო საჯარიმო მოედნის გარეთ. ხასაიამ საჯარიმო დარტყმა კარის წინ გაგზავნა და იამანიძემ ახლო მანძილიდან გახსნა ანგარიში – 1:0.

კარგად თამაშობდა “დინამოს” თავდასხმა პირველი ტაიმის განმავლობაში. იერიშს ჰქონდა განუწყვეტელი, სისტემატური ხასიათი, ბურთის მოძრაობა პარტნიორებს შორის ზუსტი გრაფიკით წარმოებდა და სტუმრების დაცვა ხშირად მხოლოდ იმით ახერხებდა კარის ხსნას, რომ პირით ხაზს იქით იგერიებდა ბურთებს. განსაკუთრებით აქტიური იყო მარჯვენა ფრთა: ბარქაია–ხასაია.

და მით უფრო საყურადღებოა ის გოლი, რომელიც თბილისელებმა მიიღეს თავიანთ კარში ასეთ უპირატესობისას. სრულიად მარტივ სიტუაციაში “დინამოს” საჯარიმო მოედანთან დატოვებულ იქნა გრძელი “დერეფანი”, სადაც ბელიაევმა მიაწოდა ბურთი აპუხტინს, აქ ხოჭოლავამ ტექნიკური შეცდომა დაუშვა და არმიელთა გარემარბმა გაათანაბრა ანგარიში – 1:1.

მეორე გოლი თბილისელებმა გაიტანეს მეორე ტაიმში, მას შემდეგ, რაც არ იქნა გამოყენებული რამდენიმე კარგი შესაძლებლობა. მე–20 წუთზე ნორაკიძემ წამოიწყო კომბინაცია, ხასაია მარჯვენა მხრიდან მიუახლოვდა კარს და გადააწოდა ბურთი მარცხნივ, აქ დალაქიანმა კარგად შეაფასა მდგომარეობა და ძლიერად დაარტყა კარში – 2:1.

დაახლოებით ათიოდე წუთის განმავლობაში თამაში კვლავ სტუმრების კართან მიმდინარეობდა. ორი მეტად ძლიერი ბურთი აიღო რაზინკიმ მელაშვილისა და ბარქაიასაგან, გაჭირვებით იქნა მოგერიებული რამდენიმე კუთხური საჯარიმო.

დადგა მწვავე ცაიტნოტის პერიოდი არიელთათვის. მათი ძირითადი ძალები მთლიანად თავდასხმაში იქნა გადასროლილი და ბოლო 15 წუთის განმავლობაში ბურთი თითქმის არ მოსცილებია თბილისელთა ნახევარს. დინამოელთა ფორვარდები მცირე დახმარებასაც ვერ უწევდნენ თავიანთ უკანა ხაზებს და მცველები იძულებული იყვნენ მათი მხარდაჭერის გარეშე ებრძოლათ რიცხობრივად ჭარბი მოწინააღმდეგის ძალებთან. მათ შეძლეს გამკლავებოდნენ ამ გამძაფრებულ იერიშებს. კვლავ გამოიჩინეს თავი ღოღობერიძემ და სიჭინავამ. დამაჯერებლად იღებდა ბურთებს კვაჭაძე.

“ლელო”, 1 აპრილი, 1958 წ.